

בבית הדין הצבאי המחוזי

במחוז שיפוטי מטכ"ל

סא"ל שחר גרינברג - שופט

בפני:

(ע"י ב"כ, סרן אבישי שדה; סרן טל מגל נוכח)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ, עו"ד ליאור שטלצר)

ב/XXX טוראי ת' ס'

גזר-דין

1. הנאשם, טוראי ת' ס', הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של שימוש בסם מסוכן, לפי סעיף 7(א)+7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, בכך שביום 2.11.2016 השתמש בהזדמנות אחת בסם מסוכן מסוג MDMA, וכן השתמש בסם מסוכן מסוג קנאביס בנסיבות אזרחיות, בכ-15 הזדמנויות, בין 3.5.2016 ל-7.6.2016, בצוותא עם טוראי ד' ז' ורב"ט ג' ב' ש', ובכ-24 הזדמנויות נוספות בין 26.6.2016 ל-17.9.2016.

2. ממסמך "הפרטים הנוספים" (ת/1) ומהתדפיס האישי (ת/2) עלה כי הנאשם התגייס לצה"ל ביום 20.3.2016, סיים בהצלחה טירונות וכן קורס ספק אט"ל ובעברו מספר הליכים משמעותיים בהם נדון בגין עבירות של היעדר מן השירות שלא ברשות, אי שמירתו של רכוש צבאי, אי קיום הוראות - הופעה, איום ועלבונות כלפי מפקד. ממכתבו של מפקד הנאשם, סא"ל אייל בן דוד, עלה כי "על אף שהתפקיד אליו הוכשר היה ספק אט"ל, מהר מאוד היה ברור שהוא לא יכול לשמש בתפקיד זה, בעיקר מהסיבה שהחייל לא מסוגל להכיל אחריות", וצוין כי לאחר כמה ניסיונות מיצוי ביחידה עבר החייל לשמש כעובד רס"ר.

3. ביום 7.12.2016 פוטר הנאשם מן השירות הצבאי, נוכח אי כשירות רפואית, על רקע אבחון כמכור לסמים מסוכנים. בחוות דעתה של ד"ר אבנשטיין, פסיכיאטרית בס"כ XXX, מיום 30.11.2016, מציינת הפסיכיאטרית כי מדובר בחייל אשר **משתמש בסמים מגיל 15** ומהתרשמותה עלה כי מדובר במי שסובל מהתמכרות לסמים, ועל כן

מומלץ להתאים לו פרופיל 21 על רקע זה, וכן כי הוא "זקוק לטיפול במסגרת מרכז גמילה" (2/ס).

4. מכתב שחרור ממרכז לבריאות הנפש אברבנאל מיום 26.7.2016 הוגש לבית הדין מטעם ההגנה (1/ס) שם צוין כי הנאשם הגיע לחדר המיון של המרכז לבריאות הנפש בליווי חברו, והתלונן על שינויים במצבו הנפשי בחודשים האחרונים, אשר התבטאו במצב רוח ירוד, חוסר יוזמה, חוסר רצון, תלונות חוזרות על כאבי ראש והפרעות בשינה. בבדיקה לא התגלו סימנים פסיכויטיים וניתנה הערכה כי תלונותיו ומצבו קשורים קרוב לוודאי לשימוש בסמים, תוך שצוין כי "לא התגלה רוח משני, בכלל לא מדבר על רצון להשתחרר מהצבא".

5. יצוין, כי חקירתו של הנאשם החלה לאחר קבלת מידע מודיעיני בעניינו, שהחשידו בשימוש בסמים מסוכנים. בחקירתו, הודה הנאשם בשימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס, והכחיש את השימוש בסם מסוכן מסוג MDMA. כמו כן, הפליל הנאשם בחקירתו את רב"ט ג' ב' ש' ואת טוראי ד' ז', בכך שעשו שימוש יחד עמו בסם מסוכן מסוג קנאביס, ורב"ט ב' ש' וטוראי ז' הם אלה אשר הביאו את הסם. בעקבות הפללה זו, נחקרו השניים, אשר הכחישו את החשדות נגדם, או שמרו על זכות השתיקה. בהמשך, הוגשו נגד השניים כתבי אישום.

6. נגד טוראי ד' ז' הוגש כתב אישום אשר ייחס לו שימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס, במספר לא מועט של הזדמנויות, בין מאי 2016 ל-ספטמבר 2016 בנסיבות אזרחיות בצוותא עם הנאשם שבתיק זה, וכן עבירה של סירוב להיבדק לשם גילוי שימוש בסמים מסוכנים (4/ת). במסגרת הסדר טיעון, הודה טוראי ז' בכתב האישום האמור ולאחר שהורשע הושתו עליו 55 ימי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר מותנים ופסילת רישיונות נהיגה בפועל לתקופה בת 60 ימים (מטכ"ל (מחוזי) 924/16).

7. נגד רב"ט ג' ב' ש' הוגש כתב אישום אשר ייחס לו שימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס, בנסיבות אזרחיות, במספר הזדמנויות בצוותא עם הנאשם שבתיק זה (3/ת). במסגרת הסדר טיעון, הודה רב"ט ב' ש' בכתב האישום האמור, ולאחר שהורשע הושתו עליו 21 ימי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר מותנים והורדה לדרגת טוראי (מטכ"ל (מחוזי) 583/16).

8. בעברו של הנאשם שתי הרשעות בגין נהיגה במהירות העולה על המותר, עליהן נתן את הדין בבתי המשפט השלום לתעבורה בפתח תקווה ובתל אביב, במהלך שנת 2016, כאשר בגין שתי העבירות נפסל רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה של 18 חודשים בסך הכול (5/ת).

9. לבית הדין הוגשו מטעם ההגנה מסמכים בנוגע להליכי הגמילה בעניינו של הנאשם מהיחידה לטיפול בנפגעי סמים של עיריית ראשון לציון (3/ס). המסמך הראשון, מיום

24.1.2017, שם צוין כי הנאשם פנה ליחידה לטיפול בנפגעי סמים בתאריך 11.12.2016, ומאז שהחל את הטיפול התקיימו עמו שתי שיחות. כמו כן, הגיע הנאשם מספר פעמים לבדיקות שתן הנערכות פעמיים בשבוע. בבדיקה האחרונה שמסר נמצאו שרידי שימוש בסמים. עוד צוין, כי בתאריך 19.1.2017 הגיע הנאשם לשיחה ודיווח כי בתחילת חודש פברואר הוא עובר להתגורר באשקלון. כיוון שכך, הופסק הטיפול בו ביחידה ונאמר לו כי במידה ויבחר, ביכולתו לפנות להמשך טיפול ביחידה לנפגעי סמים באשקלון. עוד צוין על ידי העובדת הסוציאלית ביחידה לטיפול בנפגעי סמים, גב' דורית צינמון, **"מדובר בבחור צעיר אשר מבין כי יש לו בעיית התמכרות והינו בעל נכונות לטפל בבעיה זו"**.

10. מסמך שני מהיחידה לטיפול בנפגעי סמים בראשון לציון, מיום 16.5.2017 עדכן כי ביום 2.4.2017 פנה הנאשם בשנית ליחידה לטיפול בנפגעי סמים. צוין על ידי העובדת הסוציאלית כי **"יש לציין כי בשיחות עמו הני"ל משתף פעולה, תוך שהוא מעלה תכנים וקשיים עמם הוא מתמודד ביום יום ומביע רצון לעשות שינוי בחייו. יתר על כן, מציין כי החל לעבוד במסעדה ומשתדל להתמיד בעבודתו"**.

11. ממסמך שלישי של היחידה לטיפול בנפגעי סמים בראשון לציון, צוין על ידי העובדת הסוציאלית, גב' אורלי פופקו, כי **"ת' הגיע לתחנה היום 11.12.2016 בשעה 14:00 לשיחת אינטייק. הוא יוזמן למתן בדיקות שתן ושיחות בהתאם לרשימת ההמתנה הקיימת במקום"**.

12. לבית הדין הוגשו אף מסמכים ממרכז גמילה פרטי בו לקח חלק הנאשם, Manicare (4/ס). במסמך מיום 26.2.2017 מאת העובד הסוציאלי מר אור אביאל, צוין כי הנאשם לקח חלק במסגרת המרכז לטיפול יום ברעננה והגיע לטיפולים בפני העובד הסוציאלי בתדירות של פעמיים בשבוע למשך מספר שבועות, בהן נערכו שיחות אישיות לגבי מצבו האישי והנפשי של הנאשם. עוד צוין כי תהליך הטיפול לא היה רציף מאחר והנאשם לא הגיע באופן סדיר לכל הפגישות. עם זאת, הובהר כי **"במהלך הפגישות שאכן התקיימו ניכר היה כי ת' עושה ככל שביכולתו לשתף פעולה בתהליך, וכי הוא אף נתרם מכך"**. יצוין, כי למסמך האמור צורפה תכנית טיפולים אישית שיועדה לנאשם, אשר הייתה אמורה להימשך על פני ארבעה שבועות אשר בסיומן המלצה על טיפולים חלופיים או הפחתה במספר הטיפולים בהתאם לתחושת המטופל והצוות.

13. לבית הדין הוגש תלוש משכורת על שם הנאשם לחודש אפריל 2017 ממנו עלה כי הנאשם עבד במהלך חודש אפריל כ-42.5 שעות והשתכר 1,215 ש"ח, וכן תלוש משכורת של חודש מאי 2017 ממנו עלה כי הנאשם עבד במהלך חודש מאי כ-66 שעות והשתכר 2,071 ש"ח (6/ס).

14. יצוין, כי במסגרת תיק זה שהה הנאשם במעצר סגור 34 ימים, והחל מיום 5.12.2016 שוהה הנאשם במעצר בית לילי בביתו בין השעות 22:00 עד 07:00.

עדות הנאשם

15. בעדותו של הנאשם, מסר כי מגיל קטן הוא לא הסתדר במסגרות, נתקל בקושי ללמוד, היה מבריז הרבה וסבל מבעיות קשב וריכוז מגיל 12, אז החל להיות מטופל בריטלין. בגיל 16 החל להשתמש בסמים עם חברים כאשר בהתחלה השתמשו ב"נייס גאיי" ואז אחרי שנה "התחלנו ירק וסמים קשים יותר". הנאשם סיפר כי בהתחלה עשה שימוש בסמים עם חבריו, אך לאחר מכן חש בדחף והיה מעשן לבד בביתו. הוריו לא ידעו שהוא ממש משתמש בסמים ולא חשבו שיש בעיה רצינית. הנאשם סיפר כי אביו עבד במשך שנים בחו"ל בתור מנהל עבודות עפר באפריקה והוא נשאר עם אמו ושתי אחיותיו שהיום הן בנות 31 ו-27. בהקשר זה, ציין הנאשם כי כשאביו לא היה בארץ היה לו הרבה יותר קל לעשות שימוש בסמים, הוא כל הזמן עישן ו"הייתי עושה לאימא בלגן".

16. הנאשם סיפר כי חשב שבמסגרת הצבא יסתדר יותר מבית הספר, אבל זה לא הצליח ולכן היה עריק ונפקד. היה מעשן בלילה והיה מתקשה לקום בבוקר לבסיס. הנאשם ציין כי מעולם לא עישן בבסיס אבל עישן שהיה עריק. הנאשם סיפר עוד כי ראה קב"נים בצבא והחל טיפול אצל קב"ן בעיר הבה"דים, שם עבר טירונות ולאחר מכן עבר בסיס ולא רצה להתחיל את הטיפול מההתחלה מול קב"ן חדש.

17. הנאשם ציין כי מעצרו על ידי מצ"ח "יצא לטובה כי הגעתי לגמילה. לא הצלחתי להיגמל, זה קשה כל התהליך הזה, יש ירק ופיתויים בכל מקום" בהמשך ציין הנאשם "מה שכן הבנתי זה שיש לי בעיה, זה גרם לי להבין שהלכתי לגמילה והכל נהיה אמיתי שאני מכור, ניסיתי אבל זה היה ממש קשה ממש. גראס הוא נגיש אז זה עוד יותר קשה... אני מרגיש שאם היו נותנים לי עוד זמן הייתי יכול להשתפר ואולי להיגמל לגמרי. גם אחרי שהדיונים האלה יסתיימו... אני רוצה להיות טבח, ללמוד טבחות. הייתי טבח בתרזה והיום אני טבח בשגב. זה פעם ראשונה שאני נכנס למסגרת של עבודה מאז שהשתחררתי מהכלא. עברו 7 חודשים. הלכתי לחפש עבודה וקיבלו אותי למטבח של תרזה ואז לפני שבוע רציתי לעלות רמה אז הלכתי לבקש עבודה בשגב. אמרתי להם שיש לי ניסיון".

18. הנאשם ציין כי הוא עובד שלוש פעמים בשבוע ושואף לעבוד חמש פעמים. הנאשם פירט כי במסגרת הליך הגמילה מסר שתיים או שלוש בדיקות שתן שנמצאו נקיות, ולאחר מכן נתן בדיקת שתן שנמצאה מלוכלכת בגלל ש"הלך אחורה" בעקבות חבריו, ולכן החליט לנסוע עם חבר לגור באשקלון כדי להתרחק מהחברים ולעבוד, אבל זה לא

הסתדר. הנאשם גר באשקלון חודש וחצי וצבר חובות והתקשה ללכת שם גם להליך הגמילה. לאחר מכן חזר לגור עם אמו ובגלל שכמעט חודשיים לא היה במסגרת רגילה חזר לעשות שימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס, אך הוא מביע רצון להתחיל שוב בהליך גמילה, ולאחר שפנה ליחידה לטיפול בנפגעי סמים בראשון לציון נמסר לו כי עליו להמתין שלושה חודשים לרשימת המתנה.

19. הנאשם אף פירט על אודות הליך הגמילה בו החל במוסד טיפול פרטי, שם נפגש עם פסיכולוג וקבוצות תמיכה. נוכח העלות הכלכלית הגבוהה של הטיפול במוסד הפרטי, לא המשיך בו הנאשם. עוד ציין כי אמו מודעת למצבו ותומכת בו, וגם אביו שחזר מחו"ל וכעת עובד בארץ מודע למצבו ודוחף אותו לקחת חלק בהליך גמילה ועורך אתו שיחות בנושא זה.

עדות אמו של הנאשם

20. אמו של הנאשם סיפרה בעדותה כי הנאשם הוא בן הזקונים במשפחה, ולו שתי אחיות גדולות בנות 31 (קצינה ועו"ד) ו-28 (למדה תקשורת). צוין כי לנאשם היו בעיות בבית הספר מגיל צעיר וכאשר היה בן 13 יצא האב לעבוד באפריקה ו"כנראה שתי נפל בין הכיסאות", כאשר האם העידה על עצמה כי יש לה קושי בהצבת גבולות. האם מסרה כי לנאשם היו בעיות בלימודים והוא עבר מבתי ספר אחד לשני ובקושי רב סיים 12 שנות לימוד. לדעת האם, לתי' בעיה בהתפתחות רגשית והיא ברגשות אשם עצמיים בנוגע לכך. עוד ציינה כי הנאשם אובחן כבעל בעיות קשב וריכוז, אך גם הטיפול התרופתי שקיבל לא סייע באופן משמעותי והשפיע עליו לרעה ולכן הוחלט להפסיק עם הטיפול התרופתי. האם ציינה כי הנאשם רצה להתגייס לצבא ולשרת בקרבי, אך כבר בהתחלה הבין שהוא לא מסוגל לכך ויצא לעריקות. האם ציינה כי הנאשם עשה בעברו המון שטויות אך היא רואה שזה השתנה בזמן האחרון, חלה התקדמות, אמנם איטית, אבל הנאשם נכנס למסגרת מסודרת של עבודה ומצליח להחזיק בה במשך כמה חודשים ברציפות ויש לאפשר לו להמשיך במסלול זה.

21. האם ציינה כי כל נושא הסמים של תי' חלחל אצלה מאוד לאט ורק בדיעבד הבינה שהוא מעשן. באיזה שהוא שלב ביקש תי' שהיא תיקח אותו לפסיכיאטר כי הוא הרגיש שהוא משתגע. ציינה כי יום אחד הוא הלך על דעת עצמו לבית החולים לחולי נפש אברבנאל. האם הוסיפה כי רק כאשר נתפס הנאשם על ידי המשטרה הצבאית הבינה את ממדי הבעיה. כעת, היא מאוד מעורבת בהליך השיקומי של הנאשם, עורכת עמו שיחות רבות, "חופרת לו המון", "יושבת לו על הווריד". מקווה שהדברים יכנסו לראשו.

22. האם ביקשה שתינתן לנאשם הזדמנות נוספת להמשיך בהליך הטיפול השיקומי, גם אם בפעמים הקודמות לא התמיד בהליך והמשיך להשתמש בסמים. האם ציינה כי

ת' החל בהליך שיקומי פרטי בתדירות של פעמיים בשבוע שם ערך שיחות עם פסיכולוג ופסיכיאטר, אבל האם החליטה להפסיק את הטיפול משום שבמספר פעמים לא הלך ת' לטיפול ומאחר שהטיפול יקר, ועלותו נאמדת ב-7,000 ₪ לחודש, אין היא יכולה לעמוד בתשלום זה, בעיקר לאחר שהאב חזר מאפריקה והחל לעבוד בעבודה אחרת בארץ, בה הוא משתכר פחות. האם ציינה כי גם אביו של הנאשם נרתם לסייע לנאשם, עורך עמו שיחות רבות. האם ציינה כי המשפחה נמצאת עם "הפנים קדימה" ויש לזכור שת' עדיין בן 19, עשה שטויות אבל כעת הוא יעלה על דרך הישר. לגבי השתלבות הנאשם במקום עבודתו כטבח ציינה האם "אני רואה שהוא נמשך למטבח, אני רואה ברק בעיניים שהוא מספר מה הוא הכין בעבודה... יש לו מוטיבציה לקום וללכת שזה כבר טוב".

טיעוני הצדדים לעונש

23. **התביעה הצבאית** ביקשה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, תנאי לשיקול דעת בית הדין ופסילת רישיונות נהיגה לפרק זמן ממושך, שימנה מתום תקופת הפסילה בפועל שהוטלה על הנאשם בגין שני תיקי התעבורה בבתי המשפט השלום, כאשר פסילה זו עתידה להסתיים בחודש ספטמבר 2017.

24. התביעה עמדה על הפגיעה הקשה של עבירות הסמים במשמעת הצבאית, בכשירות היחידה ובמוכנות הצבאית, ועל האופן המחמיר בו יש לראות גם שימושים בסם מסוכן על ידי חיילים בנסיבות אזרחיות. במקרה זה עשה הנאשם שימוש הן בסם מסוכן מסוג קנאביס בהזדמנויות אזרחיות רבות וכן עשה שימוש בהזדמנות אחת בסם קשה מסוג MDMA אשר ברגיל היה מקום להטיל רק בגינו עונש מאסר לתקופה ממושכת אשר עולה באופן משמעותי על תקופת המאסר המלווה ברישום פלילי מופחת.

25. התביעה הבהירה כי אינה מתעלמת מכך שהרקע לביצוע עבירות בעניינו של הנאשם היה התמכרותו לסמים מסוכנים ואין גם מחלוקת על כך שיש ליחס משקל מסוים לעובדה זו בקביעת מתחם העונש הראוי. עם זאת, לדעת התביעה אין רקע זה מקהה את הפגיעה בערכים המוגנים שהוזכרו לעיל ונפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם. לשיטת התביעה, נוכח כישלון ההליך השיקומי של הנאשם, יש ליחס משקל נמוך לרכיב ההתמכרות של הנאשם במסגרת השיקולים לעונש.

26. התביעה ציינה כי אין ללמוד מעונשם של המעורבים האחרים, טוראי ז' ורבי"ט ב' ש', לעניינו של הנאשם. זאת, משמדובר במספר שימושים שונה שיוחס להם לעומת מספר השימושים בהם הורשע הנאשם, ולא להצטרפו קשיים ראייתיים משמעותיים שלא היו קיימים בעניינו של הנאשם דכאן. בנוסף, מכתבי האישום של המעורבים עלה כי כל אחד מהמעורבים עשה עם הנאשם שימוש בסמים מסוכנים בנפרד, כלומר

הנאשם בתיק זה ביצע את כל השימושים עם רב"ט ב' ש' ואת כל השימושים עם טוראי ז', במצטבר. לפיכך, יש לראות את עניינו של הנאשם באופן חמור במידה משמעותית מעניינם של שני המעורבים האחרים.

27. התביעה הטעימה כי הנאשם שוחרר ממעצרו הסגור למעצר בית חלקי ביום 5.12.2016, לצורך השתתפותו בהליך שיקומי, בהתאם למדיניות התביעה הצבאית לגבי נאשמים שפוטרו על רקע של התמכרות לסמים מסוכנים. בהתאם למדיניות זו הנאשמים מודים בעובדות כתב האישום שהוגש נגדם, וניתנת להם האפשרות לדחות את ניהול ההליך הפלילי לטובת קיום הליך שיקומי, ואם הם מסיימים הליך זה בהצלחה נוהגת התביעה הצבאית לעתור לעונש מאסר המלווה ברישום פלילי מופחת, כאשר דרך כלל מסתפקים בימי המעצר הסגור בהם שהה הנאשם ולא מבקשים להחזירו לכלא. חרף האמור, לשיטת התביעה, לא עמד הנאשם בתנאים האמורים, ובחלוף שבעה חודשים ממועד שחרורו ממעצר סגור התקבלו רק שלושה עדכונים בלבד מגורמים טיפוליים ומהם עלה כי הנאשם אמנם החל בהליך טיפולי במסגרת שיקומית, אך לא התמיד בו, לא השלים אותו, ולמעשה הטיפול הופסק ובדיקות השתן שמסר לא נמצאו נקיות מסמים מסוכנים.

28. נוכח כל זאת, החליטה התביעה הצבאית להוציא את הנאשם מהמסלול של נאשמים המכורים לסמים מסוכנים. לדעת התביעה, הנאשם לא הפגין רצינות בנוגע להליך הטיפול השיקומי, ממשיך להשתמש בסמים ולא הוצגה לתביעה כל ראייה או נסיבה חדשה שיש בהן כדי לשכנע שהנאשם עתיד להתייחס לטיפול שיקומי או הליך גמילה עתידי בצורה רצינית יותר.

29. נוכח זאת, סבורה התביעה כי אין סיכוי ממשי לפוטנציאל שיקומי בעניינו של הנאשם ועל כן יש להטיל על הנאשם עונשים העולים בקנה אחד עם רמת הענישה המקובלת בבתי הדין הצבאיים בתיקים בהם נדונים נאשמים בגין עבירות סמים בהיקף של שימושים רבים, ללא ההקלה השמורה לאותם נאשמים שעומדים בהליך גמילה מסמים ועוברים מסלול שיקום בהצלחה.

30. לשיטת התביעה, בעונש שיוטל על הנאשם יש גם היבט הרתעתי, נוכח העובדה שלא התמיד בהליך השיקום והגמילה ולכן אינו זכאי לאותה "הזדמנות שנייה" הניתנת לנאשמים אשר הוכיחו פוטנציאל שיקום או הליך שיקום אמיתיים. משכך, סבורה התביעה כי במקרה זה גוברים שיקולי ההרתעה על שיקולי השיקום.

31. התביעה ביקשה שלא לתת משקל רב לפרק הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות והגשת כתב האישום. לשיטת התביעה, הסיבה היחידה להתמשכות ההליכים הייתה ההזדמנות שניתנה לנאשם להשתתף בהליך גמילה ארוך, ועל כן אין מקום לזקוף את העיכוב לזכותו, ויש להכיל את הכלל שלפיו מקום בו הוגש כתב האישום פרק זמן סביר

לאחר סיום החקירה, והדחיות של ההליך המשפטי מוטלות בעיקר על כתפי ההגנה, אין העיכוב בהליכים או שחרור של הנאשם ממעצר יכולים להוות טיעון להימנע מענישה ראויה של מאסר בפועל.

32. ההגנה ביקשה לטעון, בשונה מהתביעה, כי ההליך הטיפולי של הנאשם לא כשל, וזאת מאחר שמדובר בבחור צעיר, בן 19, הסובל מקשיים רבים על רקע שימוש בסמים מסוכנים, וקושי של התאקלמות במסגרות, ומלכתחילה גויס לצה"ל כשהיה מכור לסמים, ואין לקבוע כי בשלב כה מוקדם יש "להרים ידיים" בעניינו של הנאשם ולסתום את הגולל על האפשרות כי הנאשם יצליח להשתקם.

33. ההגנה עמדה על כך שבשבעת החודשים האחרונים, מעת שחרור הנאשם ממעצר, היו ניסיונות ממשיים מצד הנאשם להשתלב בהליך שיקומי ולהיגמל מסמים. הנאשם השתתף בפגישות, הגיע למפגשים, מסר דגימות שתן, חשף את הקשיים שלו ואת הניסיונות לעמוד על רגליו. אמנם, הנאשם לא השלים את הליך הגמילה בו החל, והפסיק אותו בשלב מסוים, אך אין מדובר במי שמצהיר כי אין הוא רוצה להשתקם או כי אין הוא מעוניין בשינוי אורחותיו, נהפוך הוא.

34. הנאשם מגלה נכונות ורצון לעשות שינוי בחייו, להמשיך בהליך גמילה מסמים ולשקם את דרכיו. ביטוי משמעותי לכך הוא השתלבות הנאשם במסגרת תעסוקתית רציפה במשך מספר חודשים לראשונה בחייו. כעת, משאביו של הנאשם חזר לארץ והוא שותף לתמיכה ולסיוע בנאשם, יש לאפשר לנאשם הזדמנות להשלים את הליך השיקום והגמילה בו החל, גם אם הפסיק אותו בשל קשיים.

35. ההגנה הטעימה כי על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשלי"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), הרי שבמסגרת קביעת מתחם העונש ההחולם ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עובדת היותו של הנאשם מכור לסמים היא נסיבה חשובה ביותר המשליכה על עונשו של הנאשם. בנסיבות של מי שעשה שימוש בסמים על רקע של התמכרות לסמים, מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא הינה מוגבלת למדי, ושונה מהפגיעה בערכים החברתיים בהשוואה לנאשם שהשתמש בסמים אך לא היה מכור אליהם. ניכר כי הנאשם לא ביקש להשתמש בעובדת היותו מכור לסמים ככלי להשתמט משירותו הצבאי או לקבל פטור משירות בגין כך, והראייה לאלה היא העובדה כי הנאשם הביע מוטיבציה עובר לגיוסו לשרת בקרבי, וגם כאשר פנה לבית החולים לחולי נפש אברבנאל מתוך מצוקה, לא ביקש להפיק רווח משני בדמות קבלת פטור משירות צבאי.

36. בנסיבות אלה, סבורה ההגנה כי נוכח העובדה שהנאשם לא היה כשיר מלכתחילה לשרת בצה"ל נוכח היותו מכור לסמים כבר מגיל צעיר, ולמעשה לא שירת שירות צבאי ממשי, נעדר מהשירות לתקופות ממושכות ופוטר מהשירות על רקע התמכרותו לסמים,

- משהשימושים בהם הורשע נעשו בנסיבות אזרחיות בלבד, הרי שהפגיעה בערכים החברתיים מתמצאת בפגיעה במשמעת הצבא בלבד, ולא בכשירות הצבא או במוכנותו.
37. ההגנה סבורה כי רמת הענישה הראויה בעניינו של הנאשם צריכה להילמד ממדיניות הענישה החריגה במקרים של מכורים לסמים, ולא ממדיניות הענישה הרגילה בתיקים של מי שעשו שימוש בסמים אך לא הוכרו כמכורים לסמים.
38. ההגנה הגישה לבית הדין אסופת פסיקה ממנה ביקשה ללמוד על רמת הענישה הראויה בעניינם של מי שנמצאו מכורים לסמים מסוכנים והביעו רצון לקחת חלק בהליך גמילה, גם כאשר הליך הגמילה לא נשא פירות.
39. ההגנה ציינה כי החזרת הנאשם לריצוי עונש מאסר בפועל תגדע את מסלול השיקום בו מצוי הנאשם, תגרום לאובדן מקום עבודתו ותדרדר אותו אחורה במידה משמעותית, ותפחית את סיכוי השיקום.
40. ההגנה ביקשה לתת משקל משמעותי לעובדה כי הנאשם הודה בכתב האיטום, סיים את עניינו ללא ניהול משפט הוכחות, כאשר חומר הראיות מבוסס על הודאתו במשטרה אשר הביא להפללת שני מעורבים נוספים, טוראי ז' ורבי"ט ב' ש', אשר לא שיתפו פעולה בחקירתם.
41. בסופו של יום, ביקשה ההגנה להתייחס לנאשם כמי שעובדת היותו מכור לסמים הייתה הנסיבה העיקרית לשימוש בסמים ויש להתייחס אליו כמי שביצע את עבירת השימוש בסמים על בסיס דחף לאו בר כיבוש, ולכן גם לא יכול להבין את הפסול שבמעשהו נוכח ההרגל והתלות שפיתח בסמים. ההגנה מבקשת לראות בנאשם אדם חולה, הזקוק לטיפול, ולעובדה זו יש משקל כבד מאוד במסגרת העונש שיש להטיל על הנאשם.
42. נוכח האמור, סבורה ההגנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין מאסר מותנה ל-45 ימי מאסר בפועל, לצד הטלת עונשי מאסר מותנים משמעותיים שישמשו כחרב מעל צווארו של הנאשם, פסילת רישיונות לתקופה של בין 6 ל-10 חודשים, והטלת קנס כספי.
43. **בדברו האחרון של הנאשם** לפני גזירת דינו, ציין כי הוא לוקח אחריות ומצטער על מעשיו. הנאשם שב וציין כי הוא מכור לסמים ובחודשים האחרונים יש לו מוטיבציה להיגמל ולשפר את חייו וביקש להתחשב בו. הנאשם ציין כי הוא נגמל מה-MDMA.

דיון והכרעה

44. הנאשם הורשע בעבירות של שימוש בסמים מסוכנים בזמן היותו חייל, כאשר מדובר בשימוש חד פעמי של סם מסוכן מסוג MDMA, ובכ-39 הזדמנויות של שימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס, בנסיבות אזרחיות.

45. כידוע, מלחמת החורמה נגד תופעת השימוש בסמים מסוכנים מקבלת משנה תוקף במסגרת הצבאית, נוכח ההשלכות החמורות שיש לכך לגבי תפקוד הצבא, כשירותו, מוכנותו, וכן נוכח הפגיעה הקשה במשמעת הצבאית ובתדמית הצבא, והדברים ידועים בבחינת מן המפורסמות שאינן צריכות ראייה לגבי "מסר שלילי לחיילים באשר להתייחסותה של המערכת הצבאית לעבירות סמים" (ראו והשוו לבג"ץ 5000/95 ברטלה ואח' נגד הפרקליט הצבאי הראשי, פ"ד מ"ט (5) 64, 72 (1995)).

46. משכך "כפי שנפסק, לא אחת, נגע הפצת הסמים, כמו-גם השימוש בו על-ידי חיילי צה"ל, מחייב הטלת עונשים מכבידים, אשר יהיה בהם כדי לבטא נכונה את חומרת המעשים והצורך בהוקעתם" (ע/35,36/17 התובע הצבאי הראשי נ' קלמי, פסקה 5 (2017)).

47. הלכה פסוקה זו עולה בקנה אחד עם הוראות חוק העונשין, הקובעות כי מתחם העונש ההולם יקבע על פי הערך החברתי שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בו, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה.

48. לגבי הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מעבירות שימוש בסמים על ידי חיילים במהלך שירותם הצבאי, ומידת הפגיעה בערכים אלה לרבות ההשלכה העונשית שיש לכך, נקבע כי "פסיקתו העקבית של בית דין זה שבה וקובעת כי בהיעדר טעמים יוצאי דופן וחריגים, הענישה הראויה לחייל שמורשע בעבירות סמים במהלך שירותו הצבאי הינה עונש מאסר בכליאה ממשית. הדבר מתחייב מן החומרה והמסוכנות הנשקפות ממעשה שימוש בסם על-ידי חייל היכול להיקרא לפעילות צבאית בכל עת, והיותו תחת השפעת הסמים עלולה לפגוע באופן תפקודו ולסכן את עצמו ואת המשרתים עמו. טעמי הלימה והרתעה מחייבים נקיטת ענישה דרסטית של מאסר ממשי, כדי לעקור את העבירות הללו משורות הצבא (ראו ע/26/14 התובע הצבאי הראשי נ' סמל דוילה, פסקה 5 (2014), והפסיקה המוזכרת שם).

49. חרף האמור, עניינם של מי שנמצאו מכורים לסמים, מהווה נתון היורד לשורש הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אשר יש להן השלכה מכרעת על מתחם הענישה ההולם. המכורים לסמים - "צרכני הסם, אנשים אומללים שגופם ונפשם מכורים לסם" (ע"פ 6021/95 אוקטביו נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) פסקה 35 (1997)), מוכרים ככאלה הזקוקים להליך גמילה מהתמכרותם לסם, הליך טיפולי אשר הציבור כולו תומך בו בשל האינטרס הרחב והמאמץ החברתי לשיקומם והוצאתם של המכורים

ממעגל הסם (ראו ע"פ 9145/12 אמויל נ' **מדינת ישראל**, תק-על 2013(4) פסקה 17 (2013)).

50. לפיכך, בבואנו לקבוע את מתחם העונש ההולם, יש להזכיר את הידוע והוא כי עניינם של המכורים לסמים לא נקבע על פי אותן אמות מידה עונשיות בהן נבחן עניינם של מי שאינם מכורים. אף התביעה הצבאית התייחסה לכך במקום אחר, וציינה כי "יש **שלוש אבחנות בין הנרקומן ללא נרקומן: א. זיקת הנרקומן חלשה יותר בשל העובדה שהוא משוחרר משירות; ב. הנרקומן עושה את העבירות מתוך מחלת נפש; ג. לגבי הנרקומן, יש שיקול שיקומי חזק ... הרתעה לא תעבוד על הנרקומן שכן אין הוא יכול כמעט להימנע מכך**" (ע"מ 42/01 **התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט שממה**, פסקה 9 (2001)).

51. ביטוי **לשוני** ברמת הענישה המוטלת על **מכורים** ניתן למצוא ברמת הענישה הנוהגת בעניינם של נאשמים שנמצאו מכורים לסמים, והוטלו עליהם עונשי מאסר קלים משמעותית, בהשוואה לעונשים שמוטלים על נאשמים בעבירות סמים שאינם מכורים לסמים.

52. כך למשל, בעניין **כהן** הוטל על נאשם שהורשע בשימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס בתדירות של שלוש פעמים בשבוע למשך חמישה חודשים עונש של 42 ימי מאסר בפועל אשר חפפו את תקופת מעצרו, לפני שהותאם לו פרופיל 21 והוא פוטר משירות, אז שוחרר למעצר בית, וכן עונשי מאסר מותנים ופסילת רישיונות נהיגה למשך חודשיים (ע/83,84/16 **התובע הצבאי הראשי נ' טור' כהן** (2016)).

53. בעניין **שלו**, הורשע הנאשם בשימוש אינטנסיבי בסם מסוכן מסוג קנאביס בנסיבות צבאיות ונסיבות אזרחיות במהלך 4 חודשים, בשימוש חד פעמי בסם מסוכן מסוג MDMA, ובהחזקת כלי לצריכת קנאביס בבסיס יחידתו. הוטלו על הנאשם נזיפה חמורה, קנס בגובה 1500 ש"ח ופסילת רישיונות נהיגה בפועל ל-14 חודשים, לאחר ששהה במעצר סגור במשך 23 ימים, ושוחרר למעצר בית לילי, לאחר שהותאם לו פרופיל 21 על רקע התמכרותו לסמים מסוכנים, למרות שהחל טיפול גמילה במסגרת טיפולית ולא השלים אותו (ע/36/13 **התובע הצבאי הראשי נ' טוראי שלו** (2013)).

54. יוטעם, כי אין להשוות בין המקרה שבתיק זה למקרים אחרים אליהם הפנו הצדדים, משמדובר בתיקים בהם הוטל עונש במסגרת הסדרי טיעון, אשר כידוע אינם מהווים תקדים, והלכה היא שיש להבחין בין מי שמשפטו הסתיים במסגרת הסדר טיעון, לבין מי שלא גובש בעניינו הסדר טיעון (ע/14,15/13 **סמל ביטון נ' התובע הצבאי הראשי**, פסקה 72 (2013)).

55. נוכח צבר הנסיבות המיוחדות הקשורות בביצוע העבירה על ידי הנאשם – שעיקרן היותו מכור לסמים מסוכנים – בשים לב למידת הפגיעה בערכים החברתיים, אותה

מצאתי מוגבלת, נוכח היות הנאשם מכור לסמים, ובשים לב לרמת הענישה הנוהגת בעניינם של נאשמים שנמצאו מכורים לסמים, מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעקרון ההלימה, המבוסס על יחס הולם בין מעשה העבירה **בנסיבותיו** ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, הוא 90-30 ימי מאסר בפועל, לצד עונש מאסר מותנה, פסילת רשיונות נהיגה לתקופה ממושכת וקנס כספי משמעותי.

56. התביעה רואה בכישלונו של הנאשם להתמיד בהליך השיקומי כסימן להיעדר שיתוף פעולה מצדו, וכחוסר סיכוי להצלחת הליך שיקומי של הנאשם, ולפיכך מבקשת כי שיקול השיקום לא יקבל משקל משמעותי בתיק זה. נוכח היקף השימושים בהם הורשע הנאשם מבקשת התביעה להחזירו לריצוי עונש מאסר בכליאה, נוסף על התקופה בה שהה במעצר סגור.

57. בכל הכבוד, עמדת התביעה אינה מקובלת עלי.

58. נזכיר מושכלות ראשוניות, אשר התחדדו עם תיקון 113 לחוק העונשין –

"מלאכת גזירת העונש על מי שהורשע בביצוע עבירה פלונית היא לעולם אינדיבידואלית ותלויה נסיבות. לפיכך, כבר במישור של קביעת "מתחם הענישה ההולם" על בית המשפט להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כגון: הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה... בשלב השני... עליו להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כגון: הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב... נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה, ועברו הפלילי של הנאשם, או העדרו" (ע"פ 2849/13 מדינת ישראל נ' טגבה, פסקה 11 (2013)).

59. **ההיבט השיקומי** בעניינם של מכורים לסמים, קיבל ביטוי של ממש בחקיקה הכללית. כך, נקבע כי במסגרת שקילת חלופת מעצר יש אפשרות לקבל "טיפול למשתמשים בסמים" (סעיף 48(א)(7) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996), ואף ניתן לשקול הטלת צו לטיפול בקהילה של מי שהורשע בשימוש בסמים (סעיף 82 לחוק העונשין) לרבות מתן אפשרות לבית המשפט להורות על הארכת מאסר מותנה תלוי ועומד באשר למי שעבר או עובר טיפול למשתמשים בסמים "יותר מפעם אחת" (סעיף 85 לחוק העונשין) (ראו ע"מ/57/00 סמל איבנוב נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 7 (2000)).

60. הדברים יפים בבחינת קל וחומר, לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, אשר קבע כי שיקום הנאשם יכול להוות הן שיקול בגזירת העונש המתאים בתוך מתחם העונש

ההולם (סעיף 40 לחוק – "חזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב", הן שיקול לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם (סעיף 40ד(א) לחוק העונשין).

61. ראוי להזכיר כי נוכח ההכרה בצרכים המיוחדים להם זקוקים מי שנמצאו מכורים לסמים, האבחנה בין חיילים אשר עשו שימוש בסמים על רקע התמכרותם לסמים מסוכנים, לבין אלה שהשימוש בסמים אינו על רקע התמכרות, מתבטאת אף ביחס שונה בין שתי הקבוצות לעניין המעצר, והוכרה כאבחנה "עניינית שאינה בגדר הפליה פסולה" (ע"מ/20/05 סמל לקר נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 8 (2005)).

62. כידוע, לכל כלל יש יוצא מן הכלל, ובהתאם להלכה הפסוקה, קיימים מקרים בהם ראוי לפסוק לפנים משורת הדין. כך, בעניינם של המכורים לסמים, בדומה לעניינם של מי שנקבע כי עברו עבירות בשל התמכרות (השוו לעניינו של מי שנמצא מתאים להשתלב בטיפול שיקומי בתחום ההתמכרויות וטיפול ייעודי בעברייני מין, אשר גילה מוטיבציה לטיפול, מחוייבות לו, השתלב בתעסוקה ומתפקד כהלכה בעבודתו, באופן שהביא להפחתת עונשו על ידי בית המשפט העליון "כדי לעודד את המערער להתמיד בטיפול השיקומי" (ע"פ 8088/16 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 21/6/17] (2017)).

63. שיקול נוסף אשר יש לשקול הוא האם קיים חשש ממשי להשפעה שלילית שתהא על הנאשם לשליחתו למאסר בשלב זה, בראי הליך השיקום אותו הוא עבר, עובר או עתיד לעבור, בשים לב ל"חשיבות השלמת המסלול הטיפולי שבו החל המערער זה מכבר, תוך השקעת כוחות ניכרים והפגנת מחויבות ראויה לציון...שיקומו של המערער ייטיב לא רק עימו, אלא עם החברה בכללותה" (ע"פ 1964/16 בושנאק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם בנבו, 25/5/17] (2017)).

64. האמור לעיל נכון במשנה תוקף בענייננו, כאשר מדובר בנאשם אשר שהה במעצר סגור 34 ימים, ושוחר למעצר בית לילי (מ-22:00 עד 07:00) בו הוא נתון זה קרוב ל-8 חודשים, ו"כידוע, הלכה מושרשת היא, כי לא בנקל יורה בית המשפט להחזיר אדם מאחורי סורג וברית, גם לאחר שהורשע בדין" (ע/45/12 התובע הצבאי הראשי נ' טוראי מוראשוב, פסקה 14 (2012)).

65. אמנם, הליך השיקום של הנאשם לא הביא לתוצאה המיוחלת של גמילת הנאשם מסמים, בטווח הקצר. עם זאת, הנאשם היום בן 19; עתידו לפניו; הוא הצליח להשתלב לראשונה בעבודה מסודרת בה הוא עובד תקופה רצופה (6/ס); הנאשם מודע למצבו ואף פנה בעבר ביוזמתו לעזרה במרכז לבריאות הנפש אברבנאל (1/ס) ללא עדות כוונה לרווח משני או רצון לקבל המלצה לפטור משירות צבאי; הנאשם החל תהליך גמילה בתחנה לטיפול בנפגעי סמים בראשון לציון, ועל אף שלא הצליח לעמוד בהליך השיקום בעבר מביע רצון ומוטיבציה לנסות להשתלב שוב בהליך טיפולי כעולה מדברי העובדת הסוציאלית בתחנה ("מדובר בבחור צעיר אשר מבין כי יש לו בעיית התמכרות והינו

בעל נכונות לטפל בבעיה זו" – ס/4; הנאשם אף השתלב בתוכנית טיפולית במרכז פרטי, אשר הופסקה מטעמים כלכליים של המשפחה, אך עובד סוציאלי של המרכז ציין כי **"ניכר היה כי ת' עושה ככל שביכולתו לשתף פעולה בתהליך, וכי הוא אף נתרם מכך"** (ס/4); עברו נקי מעבירות פליליות (ת/5) ושני הוריו מביעים רצון לסייע לנאשם ולתמוך בו בהליך השיקום.

66. הנה כי כן, מדובר בנאשם אשר **רוצה בשיקום**, אינו מסתיר את קשייו להתמיד בהליך השיקומי, וכבר **החל בהליכי שיקום בעבר**, בשתי מסגרות, אך מציין בכנות וביושר כי טרם הצליח להיגמל מהשימוש בקנאביס, אף כי חדל משימוש בסם מסוג MDMA.

67. יודגש, שיקול השיקום אינו נשקל רק מקום בו הצליח הנאשם להירתם להליך שיקומי מוכח, אלא גם במקרים בהם הנאשם מראה **נכונות** לעשות כן, או כאשר קיים סיכוי ממשי לשיקומו (ראו רע"פ 262/14 **נאשף נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 [פורסם בנבו, 22/1/14], (2014)).

68. בשלב זה, כאשר הנאשם מביע רצון לעבור תהליך גמילה טיפולי מסמים, עליו מעידים שני עובדים סוציאליים שונים אשר התרשמו מכנות רצון הנאשם, הנאשם מתמיד במקום עבודה מסודר תקופה רצופה, חלפו כ-8 חודשים מאז פוטר משירות ושחרר ממעצרו הסגור, כאשר היה נתון כל תקופה זו במעצר בית לילי, עברו הפלילי נקי, הוא הודה בעבירות ולקח אחריות על מעשיו, ומשפחתו תומכת בו ומבקשת לסייע לו, לא מצאתי כל טעם בהשבת הנאשם לריצוי עונש מאסר לתקופה נוספת בכליאה.

69. השבת הנאשם לכלא כעת, תביא לפגיעה בלתי מידתית בדרך החדשה בה צועד הנאשם, בסיכוי ההתמדה של הנאשם במסגרת העבודה בה הוא החל לעבוד לפני מספר חודשים, וברצונו להתחיל תהליך גמילה טיפולי. פגיעה במידה האמורה, **אינה** משרתת אף את האינטרס הציבורי הרחב, הדוגל במתן הזדמנויות נוספות למכורים לסמים ובניסיון השבתם למעגל חיים נורמטיבי.

70. הימנעות מהשבת הנאשם לנשיאת עונש מאסר בכליאה ממשית, על מנת שלא לפגוע בסיכויי שיקומו, תאוזן בהכבדה ביתר רכיבי הענישה – מאסר מותנה משמעותי, פסילת רישיונות נהיגה בפועל תקופה ארוכה, וקנס כספי כבד.

71. בטרם חתימה, יוזכר כי גזר דין זה ניתן ב-ט' באב, יום בו מציינים את חורבן שני בתי המקדש בעבר, ומביטים קדימה לעתיד, בלקח ותקווה. נדמה, כי בתקופה זו ראוי לבכר ביתר שאת את שיקולי השיקום על פני שיקולי ההרתעה והגמול, ולנסוך בנאשם תקווה דומה כי יצליח להיגמל מהשימוש בסמים וישתלב בחברה כאזרח תורם, מועיל ושומר חוק.

סוף דבר

72. אשר על כן, הריני גוזר על הנאשם את העונשים המצטברים הבאים:

א. שלושים וארבעה (34) ימי מאסר לריצוי בפועל, החופפים את ימי מעצרו, כך שהנאשם לא יישא תקופת מאסר נוספת.

ב. שלושה (3) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש (3) שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, או עבירה לפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013.

ג. קנס כספי בגובה אלף וחמש מאות (1,500) ש"ח, אשר יקוזז מההפקדה הכספית בגובה אלף וחמש מאות (1,500) ש"ח, שהפקיד הנאשם כתנאי לשחרורו ממעצר, על פי החלטת בית הדין מיום 5.12.2016.

ד. פסילה מקבל או החזק רשיון נהיגה מכל סוג, למשך שמונה (8) חודשים בפועל, מיום סיום הפסילה הנוכחית של הנאשם בגין הרשעותיו בבתי המשפט השלום לתעבורה.

הריני מורה על ביטול כל התנאים המגבילים שהוטלו על הנאשם כתנאי לשחרורו ממעצר בתיק זה.

- זכות ערעור כחוק.
- ניתן והודע היום, 1 באוגוסט 2017, ט' באב התשע"ז, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים.

שופט